

Postanowienie z dnia 9 lutego 2010 r.

I PZP 7/09

Określenie „pozostały okres delegacji” zawarte w art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (jednolity tekst: Dz.U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 ze zm.) dotyczy delegacji kontynuowanej w tej samej jednostce organizacyjnej prokuratury po upływie 6 miesięcy delegowania i nie obejmuje kolejnego delegowania do innej jednostki organizacyjnej do czynności prokuratorskich, o którym stanowi art. 50 ust. 4a tej ustawy.

Przewodniczący SSN Romualda Spyt, Sędziowie SN: Zbigniew Hajn (sprawozdawca), Zbigniew Myszka.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lutego 2010 r. sprawy z powództwa Janusza Ś. przeciwko Prokuraturze Okręgowej w K. o zapłatę, na skutek zagadnienia prawnego przekazanego postanowieniem Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 27 października 2009 r. [...]

„Czy prokurator prokuratury rejonowej lub prokuratury okręgowej, delegowany do prokuratury apelacyjnej, który na zasadzie art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jednolity: Dz.U. z 1991 r. Nr 25, poz. 103 z późn. zm.) uzyskał na pozostały okres delegacji prawo do wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej, przewidziane dla prokuratora tej jednostki, zachowuje prawo do tego wynagrodzenia od pierwszego dnia delegowania do jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 50 ust. 4a ustawy o prokuraturze, czy też uzyskuje prawo do takiego wynagrodzenia po upływie trzech miesięcy od daty delegowania do tej jednostki?”

o d m ó w i ł podjęcia uchwały.

U z a s a d n i e n i e

Stan sprawy, w której wyłoniło się rozpoznawane zagadnienie prawne, przedstawia się następująco. W pozwie powód Janusz Ś. domagał się zasądzenia od strony pozwanej (Prokuratury Okręgowej w K.) na swoją rzecz kwot po 1.144, 53 zł za miesiące październik, listopad i grudzień 2007 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem wyrównania wynagrodzenia za pracę. Stan faktyczny w sprawie jest bezsporny. Powód jest prokuratorem Prokuratury Okręgowej w K. Do 30 września 2007 r. był delegowany do pracy w Wydziale [...] do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej Prokuratury Apelacyjnej w K. W okresie delegacji nabył prawo do wynagrodzenia zasadniczego w stawce odpowiadającej uposażeniu prokuratorów Prokuratury Apelacyjnej. Następnie, od 1 października 2007 r. został delegowany do pełnienia czynności prokuratorskich w Biurze do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej Prokuratury Krajowej w Wydziale [...] Zamiejscowym w K. Oddelegowanie powoda do pracy w Prokuraturze Krajowej było związane ze zmianami w strukturze organizacyjnej Prokuratury, polegającymi na likwidacji Wydziału [...] do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej Prokuratury Apelacyjnej w K. i przejściu spraw prowadzonych w tym Wydziale przez Biuro do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej Prokuratury Krajowej. Od 1 października 2007 r. do 31 grudnia 2007 r. powód otrzymywał wynagrodzenie w stawce podstawowej przewidzianej dla prokuratora Prokuratury Okręgowej, a od 1 stycznia 2008 r., czyli po upływie 3 miesięcy delegowania, w stawce podstawowej przysługującej prokuratorowi Prokuratury Apelacyjnej.

Wyrokiem z 25 czerwca 2009 r. [...] Sąd Rejonowy dla Krakowa - Nowej Huty w Krakowie uwzględnił powództwo Janusza Ś. i zasądził roszczenia dochodzone pozwem. W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że art. 50 ust. 4 ustawy o prokuraturze ustanawia ogólną zasadę wzrostu wynagrodzenia prokuratora delegowanego w okresie delegacji po 6 miesiącach delegowania, bez rozgraniczenia na okresy delegacji w poszczególnych jednostkach organizacyjnych. W związku z tym, „pozostały okres delegacji” w rozumieniu powołanego przepisu oznacza łączny okres delegacji, bez rozgraniczenia na okresy delegacji w poszczególnych jednostkach organizacyjnych prokuratury. W ocenie Sądu Rejonowego, unormowanie z art. 50 ust. 4a ustawy o prokuraturze stanowi wyjątek od zasady z ust. 4, ale tylko w zakresie okresu delegowania, po upływie którego prokurator delegowany do Biura do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej nabywa prawo do wyższego wynagrodzenia (okres skrócony do 3 miesięcy) i w zakresie wysokości wynagrodzenia (przez przyznanie go prokuratorom Prokuratury Rejonowej i Okręgowej w stawce przysługującej prokuratorowi

Prokuratury Apelacyjnej). Mając na względzie, że upłynął już 6 - miesięczny okres delegowania powoda do Prokuratury Apelacyjnej, uprawniający go do wynagrodzenia zasadniczego pobieranego przez prokuratorów Prokuratury Apelacyjnej, Sąd Rejonowy uznał, że delegowanie powoda do Prokuratury Krajowej stanowiło „pozostały okres delegacji” w rozumieniu art. 50 ust. 4 i w związku z tym powodowi przysługuje wynagrodzenia w dotychczas pobieranej wysokości.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona pozwana, zaskarżając go w całości i zarzucając w szczególności naruszenie art. 50 ust. 4 i 4a ustawy o prokuraturze, przez przyjęcie, że powodowi w okresie od 1 października 2007 r. do 31 grudnia 2007 r. przysługiwało wynagrodzenie w stawce przysługującej prokuratorom prokuratury apelacyjnej oraz uznanie, że trzymiesięczny okres oczekiwania na wyższą stawkę wynagrodzenia nie odnosi się do powoda. Na uzasadnienie swojego stanowiska strona pozwana podała, że żadne przepisy nie wskazują, aby można było łączyć okresy delegowania do różnych jednostek, a tym samym uznać, że po 6 miesiącach oddelegowania do jednej jednostki organizacyjnej prokuratury, prokurator nabywa prawo do wyższego wynagrodzenia w innej jednostce organizacyjnej. W ocenie strony pozwanej, z brzmienia przepisów art. 50 ust. 4 i ust. 4a nie wynika, aby w przypadku kolejnego delegowania do innej jednostki istniała możliwość zaliczenia okresu poprzedniej delegacji. Strona ta zaznaczyła, że zakończenie oddelegowania i powrót do niższej stawki wynagrodzenia nie jest zmianą warunków pracy i płacy na niekorzyść pracownika, ani też nie jest to sprzeczne z zasadami prawa pracy, gdyż oddelegowanie do wykonywania pracy w innej jednostce organizacyjnej jest jedynie czasową, a nie trwałą zmianą w wykonywaniu obowiązków prokuratora. Zwróciła też uwagę, że oddelegowanie nastąpiło za zgodą powoda, któremu znane były jego obowiązki oraz warunki wynagradzania. Nadto strona pozwana nadmieniła, że art. 50 ust. 4a wszedł w życie 31 sierpnia 2007 r., a zatem nie ma on zastosowania do zdarzeń powstałych przed tą datą. Zdaniem pozwanej, nie można w związku z tym okresu oddelegowania powoda do prokuratury apelacyjnej przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej zaliczyć do okresu delegowania do Prokuratury Krajowej.

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy w Krakowie, rozpoznając apelację pozwanej Prokuratury Okręgowej w K., uznał, że w sprawie występuje zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości i przedstawił to zagadnienie do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu w pytaniu o powołanej na wstępie treści. W ocenie Sądu Okręgowego - Sądu

Pracy w Krakowie treść przepisów art. 50 ust. 4 i ust. 4a ustawy o prokuraturze nie jest jednoznaczna.

Sąd Okręgowy stwierdził najpierw, że wykładnia językowa art. 50 ust. 4 i 4a ustawy o prokuraturze, zdaje się przemawiać za stanowiskiem, że prokuratorowi prokuratury okręgowej, przysługuje wynagrodzenie w stawce podstawowej takie jak prokuratorowi prokuratury apelacyjnej dopiero po trzech miesiącach delegowania do Biura do Spraw Przeszypczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej. Przepis art. 50 ust. 4a stanowi *lex specialis* wobec art. 50 ust. 4, bowiem w sposób szczególny reguluje sytuację prokuratorów delegowanych do Prokuratury Krajowej. Jednocześnie art. 50 ust. 4, statuujący ogólne zasady wynagradzania delegowanych prokuratorów, wprost wskazuje, że nie dotyczy delegowania do Prokuratury Krajowej. Wątpliwe więc jest kształtowanie wynagrodzenia powoda za okres pierwszych trzech miesięcy delegowania do Prokuratury Krajowej na podstawie art. 50 ust. 4 i traktowanie tego okresu jako „pozostałego okresu delegacji” w rozumieniu tego przepisu. Za słusznością takiego stanowiska przemawia również zasada nieretroakcji (art. 3 k.c. w związku z art. 300 k.p.). Przepis art. 50 ust. 4 został zmieniony, a art. 50 ust. 4a został wprowadzony ustawą z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2007 r. Nr 136, poz. 959), która weszła w życie z dniem 31 sierpnia 2007 r. Z dniem wejścia w życie art. 50 ust. 4a, została zatem ukształtowana niejako od początku sytuacja prawna prokuratorów delegowanych do Biura do Spraw Przeszypczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, co oznacza, że z braku wyraźnego uregulowania, nie ma podstaw do stworzenia konstrukcji ciągłości delegacji, a tym samym ukształtowania wynagrodzenia prokuratorów prokuratury okręgowej, którzy w związku z upływem 6 miesięcy delegacji do pracy w prokuraturze apelacyjnej nabyli prawo do wynagrodzenia przysługującego prokuratorom prokuratury apelacyjnej na dotychczasowym poziomie, przed upływem okresu 3 miesięcy od dnia oddelegowania do Prokuratury Krajowej. Z drugiej jednak strony - w ocenie Sądu Okręgowego - istnieje możliwość wykładni językowej art. 50 ust. 4a w ten sposób, aby prokurator, który wcześniej uzyskał prawo do wynagrodzenia w stawce przewidzianej dla prokuratora prokuratury apelacyjnej, już od pierwszego dnia delegacji do Prokuratury Krajowej zachował prawo do tego wynagrodzenia. Na taką interpretację wskazuje zwrot zawarty w art. 50 ust. 4a *in fine* „chyba że dotychczasowe wynagrodzenie jest wyższe od przysługującego w Prokuraturze Krajowej”. *Prima facie* zwrot ten dotyczy jedynie okresu po

trzech miesiącach delegacji do Prokuratury Krajowej. Wobec tego „dotychczasowe” wynagrodzenie odnosiłoby się do wynagrodzenia pobieranego przez pierwsze 3 miesiące delegacji. Ale w takim przypadku, nigdy nie doszłoby do sytuacji, że wynagrodzenie prokuratora prokuratury rejonowej, czy okręgowej byłoby wyższe od wynagrodzenia prokuratora prokuratury apelacyjnej. Zwrot ten byłby więc niepotrzebny, a jest oczywiste, że przepisów prawnych nie można interpretować w ten sposób, że pewne ich fragmenty okazują się zbędne. Zwrot ten można zatem wyklądać w ten sposób, że prokurator delegowany do Prokuratury Krajowej zachowuje przez okres trzech miesięcy swoje dotychczasowe wynagrodzenie (w przypadku powoda - nabyte po okresie 6-miesięcznej delegacji wynagrodzenie w stawce podstawowej przewidziane dla prokuratora prokuratury apelacyjnej, czy też przykładowo dodatek funkcyjny), a po upływie trzech miesięcy - pobiera wynagrodzenie na zasadach przewidzianych w art. 50 ust. 4a, chyba że dotychczasowe (czyli pobierane przez pierwsze 3 miesiące delegacji) jest wyższe. Przyjmując taką interpretację nie doszłoby też do przełamania zasady nieretroakcji. Sąd Okręgowy nie wykluczył też możliwości przyjęcia wykładni językowej zaprezentowanej przez Sąd Rejonowy, według której zwrot „z wyjątkiem Prokuratury Krajowej” zawarty w art. 50 ust. 4, wyłącza spod zakresu zastosowania przepisu jedynie sytuację, gdy delegacja prokuratora do Prokuratury Krajowej stanowi jego pierwsze oddelegowanie, nie jest zaś „pozostałym zakresem delegacji” w rozumieniu art. 50 ust. 4. Na koniec Sąd Okręgowy wskazał, że za przyjęciem takiego stanowiska (Sąd nie wyjaśnił, które z wymienionych stanowisk ma na uwadze) przemawiają ważne względy natury funkcjonalnej. Wprowadzenie art. 50 ust. 4a miało na celu korzystniejsze unormowanie sytuacji materialnej prokuratorów delegowanych do Prokuratury Krajowej w porównaniu do prokuratorów delegowanych do innych jednostek prokuratury. Świadczy o tym krótszy okres delegowania, po upływie którego prokuratorowi przysługuje prawo do wyższego wynagrodzenia (3 miesiące zamiast 6 miesięcy) oraz przyznanie zarówno prokuratorom prokuratur rejonowych, jak i okręgowych, prawa do otrzymywania wynagrodzeń w stawce przewidzianej dla prokuratorów prokuratur apelacyjnych. Tymczasem w realiach niniejszej sprawy doszłoby do sytuacji, gdy powód - uprzednio delegowany do Prokuratury Apelacyjnej nabył prawo do wynagrodzenia przewidzianego dla prokuratorów prokuratur apelacyjnych, natomiast będąc delegowanym do Prokuratury Krajowej, przez pierwsze trzy miesiące otrzymywał wynagrodzenie niższe niż dotychczasowe. Dlatego rozważenia wymaga, modyfikacja rezultatów wykładni językowej, w oparciu o

wolę prawodawcy i cel regulacji prawnej. Dyrektywy wykładni celowościowej, przemawiają w ocenie Sądu Okręgowego, za przyznaniem powodowi wyrównania wynagrodzenia za sporny okres. Zdaniem Sądu, podporządkowanie wydziałów do spraw przestępczości zorganizowanej Prokuraturze Krajowej, zamiast Apelacyjnej, nie było decyzją uzasadnioną merytorycznie i nie wiązało się ze szczególnymi zmianami, czy to organizacyjnymi, czy też technicznymi w pracy prokuratury. Praktycznie była to bowiem jedynie zmiana w podporządkowaniu jednostek organizacyjnych prokuratury, które zajmują się ściganiem przestępczości zorganizowanej, a nie tworzenie nowych wydziałów. Powód przez cały okres delegacji (a zatem zarówno do Prokuratury Apelacyjnej jak i Krajowej) świadczył tę samą pracę i prowadził te same postępowania, tyle że pod zmienionymi sygnaturami. Jego zakres obowiązków nie zmienił się. Nietrafny wydaje się więc pogląd, aby jego wynagrodzenie zmniejszyło się, w sytuacji gdy już nabył prawo do wyższego wynagrodzenia na podstawie przepisów ogólnych o delegacji, a obniżenie wynagrodzenia nastąpiło w momencie, gdy niejako awansował do pracy w prokuraturze wyższego szczebla. Sąd Okręgowy nadmienił, że w Biurze do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej w Wydziale [...] Zamiejscowym w K. nie pracował żaden prokurator Prokuratury Krajowej. Zmiany były więc czysto formalne i nie przełożyły się nawet na zmianę składu personalnego prokuratorów zajmujących się przestępczością zorganizowaną na terenie K. Obecnie wydziały do spraw przestępczości zorganizowanej zostały ponownie podporządkowane prokuraturom apelacyjnym. Sąd zauważył również, że gdyby powód został delegowany do pracy w innym wydziale prokuratury apelacyjnej, to po upływie 6 miesięcy, otrzymywałby niezmiennie w pozostałym okresie delegacji wynagrodzenie w stawce przewidzianej dla prokuratora prokuratury apelacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawione Sądowi Najwyższemu zagadnienie prawne nie budzi poważnych wątpliwości. Zasady delegowania prokuratorów zostały określone w art. 50 ustawy o prokuraturze (jednolity tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206 ze zm.). W art. 50 ust. 1 - ust. 3b określono reguły i warunki dopuszczalności delegowania, ustalania czasu trwania delegacji i odwoływania prokuratora z delegacji. Z przepisów tych wynika, że delegowanie prokuratora może nastąpić do jednostki organizacyjnej prokuratury innej od jednostki, w której jest zatrudniony delegowany prokurator, a także do

Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości lub przez niego nadzorowanej. Możliwość delegowania prokuratora nie podlega ograniczeniom ani co do liczby delegowań, ani co do łącznego czasu trwania delegowania, jeżeli delegowanie następuje za zgodą prokuratora. Delegowanie może nastąpić na czas określony lub nieokreślony. Delegowanie kończy się z upływem czasu, na jaki określono delegację lub przez odwołanie uwarunkowane okolicznościami wskazanymi w art. 50 ust. 3 i 3b. Ograniczona jest tylko możliwość delegowania prokuratora bez jego zgody. Przepis art. 50 ust. 1 zdanie trzecie ustawy o prokuraturze stanowi bowiem, że „delegowanie na okres dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku może nastąpić tylko za zgodą prokuratora”. Sześciomiesięczny okres delegowania w ciągu roku obliczany jest przez zsumowanie okresów poszczególnych delegacji. Z przepisów zawartych w art. 50 ust. 1 - ust. 3b wynika, że każda delegacja jest osobnym zdarzeniem inicjowanym poleceniem delegowania i zakończonym upływem czasu delegacji lub odwołaniem z delegacji.

Prawo do wynagrodzenia i innych świadczeń dla prokuratora delegowanego do określonej jednostki organizacyjnej zostały kazuistycznie uregulowane w art. 50 ust. 4-9 ustawy o prokuraturze. W przepisach tych ustawodawca przewidział rekompensowanie delegacji przez wynagrodzenie zasadnicze wyższe od przysługującego delegowanemu prokuratorowi na zajmowanym przez niego stanowisku prokurator-skim lub dodatkowe świadczenia związane z delegowaniem. Wszystkie regulacje ustanawiające dla prokuratora delegowanego do innej jednostki wyższe wynagrodzenie od wynagrodzenia przysługującego na zajmowanym stanowisku prokurator-skim i inne świadczenia są wyjątkami od zasady przysługiwania wynagrodzenia odpowiadającego zajmowanemu stanowisku prokuratorowskiemu, ustalonego zgodnie z art. 62 i nast. ustawy o prokuraturze. Z wyżej wymienionych przepisów wynika, że prawo do wyższego wynagrodzenia zasadniczego lub do dodatkowych świadczeń nabyte w czasie delegowania do danej jednostki organizacyjnej nie może być zachowane dla delegowania do innej jednostki organizacyjnej nawet, gdy te delegowania następują kolejno po sobie. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 50 ust. 4 ustawy o prokuraturze, prokurator delegowany do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, z wyjątkiem Prokuratury Krajowej, po sześciu miesiącach delegowania uzyskuje na pozostały okres delegacji prawo do wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej, przewidzianego dla prokuratora tej jednostki. Dosłowne brzmienie tego przepisu wskazuje, że prawo do podwyższonego wynagrodzenia prokurator uzyskuje

po 6 miesiącach delegacji na pozostały okres tej konkretnej delegacji. Nie ma podstaw do uznania, że „pozostały okres delegacji” obejmuje także inne, kolejne delegacje. Treść tego przepisu nie obejmuje delegowania do Prokuratury Krajowej, które wyłączono z niego *expressis verbis*. Dotyczy więc delegowania prokuratora prokuratury rejonowej do prokuratury okręgowej lub apelacyjnej oraz delegowania prokuratora prokuratury okręgowej do prokuratury apelacyjnej. Delegowanie do Biura do Spraw Przeszłości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej do czynności prokuratorskich zostało unormowane w art. 50 ust. 4a. Zgodnie z tym przepisem, po trzech miesiącach delegowania do wymienionego Biura do czynności prokuratorskich, na pozostały okres delegacji prokuratorowi prokuratury apelacyjnej przysługuje wynagrodzenie w stawce podstawowej takie jak prokuratorowi Prokuratury Krajowej, a prokuratorowi prokuratury okręgowej i rejonowej takie jak prokuratorowi prokuratury apelacyjnej, chyba że dotychczasowe wynagrodzenie jest wyższe od przysługującego w Prokuraturze Krajowej. W rezultacie należy uznać, że określenie „pozostały okres delegacji” zawarte w art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (jednolity tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206 ze zm.) dotyczy delegacji kontynuowanej w tej samej jednostce organizacyjnej prokuratury po upływie 6 miesięcy delegowania. „Pozostały okres delegacji” nie obejmuje kolejnego delegowania do innej jednostki organizacyjnej, w tym delegowania do Biura do Spraw Przeszłości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej do czynności prokuratorskich, o którym stanowi art. 50 ust. 4a ustawy o prokuraturze. Wynika stąd, że przez pierwsze trzy miesiące prokurator otrzymuje wynagrodzenie odpowiadające zajmowanemu stanowisku prokuratorskiemu ustalone zgodnie z art. 62 i nast. ustawy o prokuraturze. Jest to wynagrodzenie dotychczasowe w rozumieniu tego przepisu. Innymi słowy, wynagrodzeniem dotychczasowym prokuratora delegowanego do Biura do Spraw Przeszłości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej do czynności prokuratorskich w rozumieniu art. 50 ust. 4a jest wynagrodzenie odpowiadające zajmowanemu stanowisku prokuratorskiemu, ustalone zgodnie z art. 62 i nast. ustawy o prokuraturze. Po trzech miesiącach delegowania, na pozostały okres delegacji prokuratorowi prokuratury okręgowej i rejonowej przysługuje wynagrodzenie takie jak prokuratorowi prokuratury apelacyjnej, chyba że dotychczasowe wynagrodzenie jest wyższe od przysługującego w Prokuraturze Krajowej. Przepis ten jest analogiczny do regulacji zawartej w art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) w stosunku do sędziów delegowanych do pełnienia

czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym, będącej zresztą jego pierwowzorem (Sejm V kadencji, druk sejmowy 1057). Określenie „wynagrodzenie wyższe od przysługującego w Prokuraturze Krajowej”, którego sens na gruncie powyższej wykładni wzbudził wątpliwości Sądu Okręgowego, opiera się na założeniu, że dotychczasowe (w podanym wyżej znaczeniu) wynagrodzenie, np. prokuratora prokuratury okręgowej może w niektórych przypadkach przewyższać podstawową stawkę prokuratora prokuratury apelacyjnej. Sąd Okręgowy, stwierdzając, że nie może dojść do takiej sytuacji nie wskazał żadnych podstaw takiego przekonania, co uniemożliwia weryfikację poprawności tego twierdzenia. W tej sytuacji można jedynie ogólnie zauważyć, że takiego stwierdzenia nie mogą uzasadniać przepisy wykonawcze do ustawy o prokuraturze, określające konkretne stawki wynagrodzeń prokuratorów. Po pierwsze, relacje stawek wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych prokuratorów różnych szczebli określone w tych przepisach zmieniają się w kolejno obowiązujących aktach a przepis ustawy należy interpretować w szerszej perspektywie czasowej. Po drugie, oparcie wykładni przepisu ustawy na wnioskach wyprowadzanych z treści aktów wykonawczych do tej ustawy jest nieprawidłowe. Takie wnioski mogą mieć jedynie znaczenie ilustracyjne. Nie mogą natomiast przesądzać o rozumieniu treści przepisu ustawy.

W rezultacie należy uznać, że wątpliwości Sądu Okręgowego w Krakowie mają swoje źródło nie tyle w niejednoznaczności i trudności wykładni przepisów art. 50 ust. 4 i ust. 4a ustawy o prokuraturze, ile w negatywnej ocenie skutku zastosowania tych przepisów w konkretnej sytuacji. Tego rodzaju wątpliwość leży jednak w sferze oceny obowiązującego prawa, a nie w sferze wykładni. Sąd Okręgowy dał wyraz tej ocenie stwierdzając, że podporządkowanie wydziałów do spraw przestępczości zorganizowanej Prokuraturze Krajowej, zamiast Apelacyjnej, nie było decyzją uzasadnioną merytorycznie. Oceny tego rodzaju wykraczają jednak poza kompetencje sądu i nie uzasadniają podważania wniosków wynikających z zasad wykładni prawa. Sąd może natomiast, nie podważając tych zasad, poszukiwać stosownych środków prawnych prowadzących do sprawiedliwego rozstrzygnięcia sprawy w konkretnych okolicznościach faktycznych, w których rezultat zastosowania prawidłowo interpretowanych przepisów może być, ze względu na szczególną sytuację faktyczną, uznany za niezamierzony przez ustawodawcę.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====